

O IMAGINE DE SINE POZITIVA

Duminica

Gen 1,26.27

²⁶Apoi Dumnezeu a zis: "Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ."

²⁷Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut

Ps 8,5

⁵L-ai făcut cu puțin mai prejos decât Dumnezeu, și l-ai încununat cu slavă și cu cinste.

Ps 100,3

³Să știți că Domnul este Dumnezeu! El ne-a făcut, ai Lui suntem: noi suntem poporul Lui și turma pășunii Lui.

Fapte 17,24-28

²⁴Dumnezeu, care a făcut lumea și tot ce este în ea, este Domnul cerului și al pământului, și nu locuiește în temple făcute de mâini.

²⁵El nu este slujit de mâini omenești, ca și când ar avea trebuință de ceva, El, care dă tuturor viața, suflarea și toate lucrurile.

²⁶El a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur, să locuiască pe toată fața pământului; le-a așezat anumite vremuri și a pus anumite hotare locuinței lor,

²⁷ca ei să caute pe Dumnezeu, și să se silească să-L găsească băjbâind, măcar că nu este departe de fiecare din noi.

²⁸Căci în El avem viața, mișcarea și ființa, după cum au zis și unii din poeții voștri: ,Suntem din neamul lui...'

Luni

Mat 22,39

³⁹Iar a doua, asemenea ei, este: ,Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți.'

Rom 12,3

³Prin harul, care mi-a fost dat, eu spun fiecăruia dintre voi, să nu aibă despre sine o părere mai înaltă decât se cuvine; ci să aibă simțiri cumpătate despre sine, potrivit cu măsura de credință, pe care a împărțit-o Dumnezeu fiecăruia.

Marti

Gal 3,28

²⁸Nu mai este nici Iudeu, nici Grec; nu mai este nici rob nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sunteți una în Hristos Isus.

Miercuri

Luca 15

¹Toți vameșii și păcătoșii se apropiau de Isus ca să-L asculte.

²Și Fariseii și cărturarii căteau și ziceau: "Omul acesta primește pe păcătoși, și mănâncă cu ei."

³Dar El le-a spus pilda aceasta:

⁴"Care om dintre voi, dacă are o sută de oi, și pierde pe una din ele, nu lasă pe celelalte nouăzeci și nouă pe islaz, și se duce după cea pierdută, până când o găsește?"

⁵După ce a găsit-o, o pune cu bucurie pe umeri;

⁶și, când se întoarce acasă, cheamă pe prietenii și vecinii săi, și le zice: „Bucurați-vă împreună cu mine, căci mi-am găsit oaia care era pierdută.”

⁷Tot așa, vă spun că va fi mai multă bucurie în cer pentru un singur păcătos care se pocăiește, decât pentru nouăzeci și nouă de oameni neprihăniți care n-au nevoie de pocăință.

⁸Sau care femeie, dacă are zece lei (Grecește: drahme.) de argint, și pierde unul din ei, nu aprinde o lumină, nu mătură casa, și nu caută cu băgare de seamă până când îl găsește?

⁹După ce l-a găsit, cheamă pe prietenii și vecinele ei, și zice: „Bucurați-vă împreună cu mine, căci am găsit leul, pe care-l pierdusem.”

¹⁰Tot așa, vă spun că este bucurie înaintea Îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește."

¹¹El a mai zis: "Un om avea doi fii.

¹²Cel mai tânăr din ei a zis tatălui său: „Tată, dă-mi partea de avere, ce mi se cuvine.” Și tatăl le-a împărțit averea.

¹³Nu după multe zile, fiul cel mai tânăr a strâns totul, și a plecat într-o țară depărtată, unde și-a risipit averea, ducând o viață destrăbălată.

¹⁴După ce a cheltuit totul, a venit o foamete mare în țara aceea, și el a început să ducă lipsă.

¹⁵Atunci s-a dus și s-a lipit de unul din locuitorii țării aceleia, care l-a trimis pe ogoarele lui să-i păzească porcii.

¹⁶Mult ar fi dorit el să se sature cu roșcovele, pe care le mâncau porcii, dar nu i le da nimeni.

¹⁷Și-a venit în fire, și a zis: „Câți argați ai tatălui meu au belșug de pâine, iar eu mor de foame aici!

¹⁸Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu, și-i voi zice: Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta,

¹⁹și nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău; fă-mă ca pe unul din argații tăi.”

²⁰Și s-a sculat, și a plecat la tatăl său. Când era încă departe, tatăl său l-a văzut, și i s-a făcut milă de el, a alergat de a căzut pe grumazul lui, și l-a sărutat mult.

²¹Fiul i-a zis: „Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta, nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău.”

²²Dar tatăl a zis robilor săi: „Aduceți repede haina cea mai bună, și îmbrăcați-l cu ea; puneți-i un inel în deget, și încălțămintă în picioare.

²³Aduceți vițelul cel îngrășat, și tăiați-l. Să mâncăm și să ne înveselim;

²⁴„căci acest fiu al meu era mort, și a înviat; era pierdut, și a fost găsit.” Și au început să se înveselească.

²⁵Fiul cel mai mare era la ogor. Când a venit și s-a apropiat de casă, a auzit muzică și jocuri.

²⁶A chemat pe unul din robi, și a început să-l întrebe ce este.

²⁷Robul acela i-a răspuns: „Fratele tău a venit înapoi, și tatăl tău a tăiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a găsit iarăși sănătos și bine.”

²⁸El s-a întărit de mânie, și nu voia să intre în casă. Tatăl său a ieșit afară, și l-a rugat să intre.

²⁹Dar el, drept răspuns, a zis tatălui său: ,lată, eu îți slujesc ca un rob de atâția ani, și niciodată nu ți-am călcat porunca; și mie niciodată nu mi-ai dat măcar un ied să mă înveselesc cu prietenii mei;

³⁰iar când a venit acest fiu al tău, care ți-a mâncat averea cu femeile desfrânate, i-ai tăiat vițelul cel îngrășat.'

³¹,Fiule', i-a zis tatăl, ,tu întotdeauna ești cu mine, și tot ce am eu este al tău.

³²Dar trebuia să ne înveselim și să ne bucurăm, pentru că acest frate al tău era mort, și a înviat, era pierdut și a fost găsit."

Joi

Ef 4,23.24

²³și să vă înnoiți în duhul minții voastre,

²⁴și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul.

Ef 4,25-32

²⁵De aceea, lăsați-vă de minciună: "Fiecare dintre voi să spună aproapelui său adevărul", pentru că suntem mădulare unii altora.

²⁶"Mâniați-vă și nu păcătuiți". Să n-apună soarele peste mânia voastră,

²⁷și să nu dați prilej diavolului.

²⁸Cine fura, să nu mai fure; ci mai degrabă să lucreze cu mâinile lui la ceva bun, ca să aibă ce să dea celui lipsit.

²⁹Nici un cuvânt stricat să nu vă iasă din gură; ci unul bun, pentru zidire, după cum e nevoie, ca să dea har celor ce-l aud.

³⁰Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.

³¹Orice amărăciune, orice iuțime, orice mânie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru.

³²Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși, și iertați-vă unul pe altul, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos.